

Vài Lời Gửi Tới Con Trai.

Nguyễn Bảo Châu

Út yêu của bố. Hôm 10-6 dù phải lên lớp nhưng bố vẫn tranh thủ lên mạng. Bố đã thấy đồng bào mình ở Sài Gòn, Nha Trang, Đà Nẵng, Nghệ An, Bình Thuận... đồng loạt xuống đường biểu tình để phản đối luật đặc khu và luật an ninh mạng của quốc hội sắp được thông qua. Lần đầu tiên trong hơn 40 năm qua người dân mình đã xuống đường đông như vậy để biểu lộ sự phản đối với những quyết sách của nhà nước cộng sản VN. Nhìn những dòng người cuộn cuộn trên đường dương biểu ngữ và miệng hô vang, bố rất xúc động và nước mắt cứ muốn trào ra. Vậy là dân mình đã khác rồi. Mọi người đã dũng mãnh xuống đường để cùng nhau bảo vệ sự sống còn của đất nước, của dân tộc.

Rồi bố thấy những tấm hình của con trong cái ngày lịch sử ấy. Bố rất mừng. Vậy là con trai bố cũng xuống đường. Cần phải vậy con ạ. Trong tình hình nước sôi lửa bỏng, đất nước mình đang đứng trước sự lâm nguy, toàn dân cần phải hành động kéo sẽ quá muộn. **Tất cả những lập luận, những lời giải thích của đảng và nhà nước Việt Nam chỉ là ngụy biện, lảng tránh thực tế và rất loanh quanh mơ hồ.** Họ đưa ra những mô hình này nọ ở những nơi này nọ và **hơn hờ cho ra những thành quả chỉ có trong tưởng tượng của những bộ não u tối.** Họ cố quen một điều là ngay sát nách nước mình đang tồn tại một kẻ thù truyền kiếp. Cái gã khổng lồ tham lam, xấu xa và độc ác ấy chỉ nhắm nhẹ chờ cơ hội là thôn tính nước mình và đồng hóa dân tộc mình. Nay cơ hội béo bở đã đến, **đó là sự tiếp tay của các thế lực bán nước từ ngay trong nước Việt nam,** đại gì mà chúng không nhanh chóng chớp lấy?

Nguy cơ mất nước đã quá rõ, nhất là khi hai bộ luật quái gở này được thông qua. Mọi người dân Việt Nam yêu nước xuống đường là chuyện không cần bàn cãi. Ai nói những cuộc xuống đường của nhân dân là này nọ tức là họ đã xúc phạm đến lòng yêu nước của nhân dân, hạ thấp nhân phẩm của nhân dân. Nhất là họ lại dùng vũ lực để đàn áp nhân dân thì đó là tội ác. Xin hỏi khi trước chính những người dân này đã xuống đường ủng hộ họ, rồi đùm bọc nuôi dưỡng họ cũng là bị kẻ xấu kích động để làm loạn sao? Họ luôn miệng ra rả gọi nhân dân là “đồng bào”, tức là họ và dân cùng sinh ra từ một bào thai. **Vậy sao cùng dòng máu, cùng tổ quốc lại ác độc với nhau như thế?**

Chuyện các nhà nước độc tài dùng bạo lực để đàn áp lại nhân dân không phải là không có. Nếu như sự trấn áp đó thành công, hậu quả chỉ dừng lại ở mức là các chế độ độc tài ấy vẫn tồn tại và nhân dân vẫn tiếp tục khổ đau. **Nhưng trong hoàn cảnh Việt Nam sẽ khác hẳn, đó còn là sự mất nước.**

Con ơi, có một họa sĩ cao niên hôm rồi đã nói với bố: *“một nghệ sĩ chân chính không làm những việc trái với nghề của mình”*. Rồi người trong nhà mình ở ngoài Hà nội, lại nhấn vào trách mẹ là sao lại cho con xuống đường vào hôm 10-6. Thế đấy, trong cơn lốc của đất nước như thế này, tránh sao được những bất đồng! Nhưng ta cứ hành động theo tinh thần yêu nước chân chính con ạ. Tổ quốc lâm nguy mọi người phải có trách nhiệm với non sông mà tiền nhân đã để lại cho chúng ta.

Bố muốn nói thêm về những tấm hình con chụp trong ngày 10-6. Con ơi, bố thật sự đau lòng khi thấy cảnh Sài Gòn tươi đẹp của chúng ta nay dày đặc những hàng rào kẽm gai. Rồi những con chim bồ câu nhớn nhợ, hồn nhiên đi kiếm ăn bên gót giày của những cảnh sát, kẻ sẵn sàng đàn áp những người dân yêu nước? **Giữ lại những tấm hình này để minh chứng cho thời kỳ tăm tối của đất nước con nhé.**

Điều bố muốn nói nữa là trong những ngày tiếp theo con và các bạn của mình **cần cố gắng hơn nữa. Lòng yêu nước luôn không có điểm dừng** vì đó là một sự bất biến, sự trường tồn, nhất là với dân tộc mình.